

test burde sættes saaledes, at de Forseelser af militære, som bleve belagte med Straf i den borgerlige Straffelov, ikke skulde komme ind under den militære Retspleje. Det kan være meget godt, og det kunde maaske ogsaa være en Regel at gaa efter; men det have vi nu en Gang ikke, og vilde vi følge det ærede Medlem paa dette Omraade, maatte vi i alt Fald straks begynde med en Revision af Straffeloven, baade den borgerlige og den militære Straffelov. Men saa vilde det ærede Medlem dog vistnok indrømme, at saa fik vi ikke dette Forslag hverken i denne eller i næste Rigsdagssamling; det er sikkert nok. Det ærede Medlem søgte derfor andre Maader at løse Spørgsmaalet paa. Han mente, at man kunde tage selve de Forseelser, som ikke vare af militær Art, og nævnte da Tyveri og sagde, at det var en borgerlig Forseelse. Men herved kom det ærede Medlem ind paa, at Tyveri for saa vidt ogsaa kunde være en militær Forseelse. Det kunde ske, at vedkommende militære stjal ikke blot fra borgerlige, men ogsaa fra militære, f. Eks. afskudte Granater og den Slags Ting, og saa maatte det siges ikke at være en rent borgerlig Forbrydelse; saa burde den maaske straffes militært. Det ærede Medlems Overvejelser førte ikke til bestemt at sige: Her skal Grænsen sættes. Ja, det ærede Medlem kunde jo gaa videre; thi det er ikke alene Tyveriets Art, som gør, at det militære vanskeligt kan holdes helt ude ved Behandlingen af Sagen. Vi ere alle enige om, at i Krigstid skal der gælde helt andre Regler, og der kan man ikke lade saadanne Forseelser dømmes ved borgerlige Domstole. Men der er jo ogsaa visse Forhold, som i Fredstid kunne gøre det vanskeligt. Jeg tænker særlig her paa Kantonnementsforhold. Kantonnement maa vi jo have; vi kunne dog ikke her i Landet beholde vor Ungdom liggende inde i Aarevis for at uddannes. Under saadanne Kantonnementsforhold kan det da forekomme, at en Kammerat stjæler fra en anden, og saa vilde det dog have sin Vanskelighed, om man vilde sige, at det var en borgerlig Sag, og at nu skulde Herredsfogeden paa Stedet holde Forhør. Han kunde maaske holde Afdelingen tilbage, saa den kom til at ligge i Byen i lange Tider for Forhørenes Skyld; men det er praktisk umuligt, eller i alt Fald ikke synderlig praktisk. Og hvis Afdelingen skulde tage Herredsfogeden med sig og rejse rundt med ham, og der skulde ned sættes en Kommissionsdomstol, der

skulde følge Afdelingen, var det heller ikke synderlig praktisk. Jeg tror saaledes, at vi her komme ind i forskellige Overvejelser, som ikke ere saa lette at klare, hvis man her ved denne Lejlighed skulde fastsætte en helt ny Jurisdiktionsgrænse. Hvad jeg har sagt i Lovforslaget, er alene det, at der er ingen Grund til, at der skal være forskellige Regler for Garnisonerne i Viborg og København. Det rigtige vil være, at Jurisdiktionsgrænserne fastsættes ens for alle Garnisoner, for alt, hvad der er under Militæret. Det er rimeligt, og det volder ikke nogen Vanskelighed at faa gennemført, og derfor vilde vi se at gennemføre det ved denne Lejlighed. Det kan man opnaa; men vil man ind paa saadanne Overvejelser som dem, det ærede Medlem anstillede, Overvejelser, som i høj Grad gik ud paa, at man paa den ene Side kan gøre saadan og paa den anden Side saadan, og at noget taler for det paa den ene Side og noget for det paa den anden Side, saa tror jeg rigtignok, at man her kommer ind paa saa langvarige og dybsindige Overvejelser, som kunne føre til, at Reformen drukner, og det vil det ærede Medlem dog ikke have, thi han erkendte, at der var god Grund for Ministeren til at komme med Forslaget, og at det vilde være ønskeligt, om man kunde faa det gennemført.

En hel Del af de Anker, der bleve anførte, angaaende det andet Punkt, om Forsvaret ved Krigsretter, er i Virkeligheden af lignende Art. Man anførte, at det var en Fejl, at Forsvaret først traadte til, naar Forhørene vare afholdte. Ja, det er ikke ideelt, men det er jo det samme, som vi have ved de civile Domstole, og det, jeg vilde opnaa, var netop en Lighed med de civile Domstole, og her træder Forsvaret først til paa dette Tidspunkt. Vil man have, det skal træde til paa et andet Tidspunkt, komme vi ind paa en hel Forandring og en hel Række Undersøgelser og Overvejelser om, hvordan det da skal være, og da skabe vi netop ikke den Lighed mellem civile og militære Domstole, som vi have ønsket at faa ved denne Lejlighed. Dernæst anførte det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Deuntzer), at Forsvaret kunde slet ikke vide, hvad Anklagen gik ud paa. Det tror jeg er en Misforstaaelse, og det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted) fremhævede ogsaa straks denne Misforstaaelse og tog Afstand fra den.

Dernæst skildrede det ærede Medlem, hvor vanskeligt det vilde være for Krigs-